

Det första efterlängtda brevet har
fäktat i mitt hjärta i dag, dock ännu
för lite efter den luggvärige trykkan
de kattan och torran. Mörken öfver
allt börjad och höljningarna slutas.
Dock öfver mig innerligt är
"vårsåden icke nästan för förveglad
då du engång kommit, ty gerna
ville jag att du igen engång finge
se en värdig nordisk förmän. Denna
sagas dock ju ännu om du här. Det
tycker jag, hoar ha vi mera kvar?
Augusti och hvar september på
sin höjd. — Anna har lite ont
i halsen efter den starka kattan
och följt deras förening och tviliten
dock är hon bättre i dag. Jag har
ännu Nathalia Thackeray, hämtat
när hon trötter mig betydligt, gerna
sin eviga färdspår, tänk att
gumman i Rön vara en sån en
öfverlåtelse. — Du säger jag se

der nu har jag bekoft och det för
vara några stunder för dagen
absolut ensam. Nu återkommer
brevet från den sjuvårde med hilsn
kon ber hälla dig "9 gånger"
hvarföre antagit beaktandes så
måttligt och jag ej, det med en
sönn frägn hemme om. Jag är tröt
och trög och vill nu, ge der
ifrån dig min älsken gropp. Det
konst har varit roligt för dig att
för återup Ingerret men ännu
roligare för honom att åter
Paris, sedan han dvalts så länge
i örnarnes vingeis fkeggja. Pröf
det att höra om den verkliga Konsten
att måla från Reuterhånd? Men
hela den obegränsligt, härifrån
tror jag, jag aldrig is skifan det
mer det är underförstått och att
för tråkigt. Du revar och Gud välsign
dig. — Mamma.

